Vladimir Ćepulić
(1940. – 2026.)

U kolovozu ove godine napustio nas je Vladimir Ćepulić, umirovljeni sveučilišni profesor matematike koji je cijeli svoj radni vijek proveo na Zavodu za primijenjenu matematiku Fakulteta elektrotehnike i računarstva Sveučilišta u Zagrebu, zadnjih godina kao redoviti profesor u trajnom izboru. Za sobom je ostavio suprugu i četvero odrasle djece koji su upili njegovu radišnost, posvećenost poslu i visoke moralne kriterije. Rođeni Zagrepčanin, cijeli je život proveo u Zagrebu: tu je pohađao Klasičnu gimnaziju, diplomirao matematiku s diplomskim radom *O likovima sagrađenim od vrhova pravilnih poligona* na PMF-u 1962. pod mentorstvom Rudolfa Cesarca, te doktorirao 1971. s temom *Prilog teoriji konačnih jednostavnih grupa* pod formalnim mentorstvom Vladimira Devidéa, a uz svesrdnu pomoć i superviziju Dietera Helda sa Sveučilišta u Mainzu.

Upravo su konačne geometrije i kombinatoričke strukture, te teorija konačnih grupa, bile glavno njegovo znanstveno područje interesa. Bio je voditelj nekoliko znanstvenih projekata financiranih od nadležnih državnih institucija. Od preko dvadeset znanstvenih radova objavljenih u prestižnim međunarodnim časopisima, najcitiraniji je *On symmetric block designs* (40,13,4) *with automorphisms of order 5*, u kojem, kao i mnogim drugim, konstruira simetrične dizajne uz pretpostavljeno djelovanje neke grupe automorfizama. Riječ je o računalnim konstrukcijama dizajna kod kojih dodatna pretpostavka o unutarnjim simetrijama traženih struktura, opisana grupama permutacija, smanjuje prostor pretraživanja i omogućuje nalaženje svih neizomorfnih struktura sa zadanim uvjetima.

Redovitost i kontinuirana predanost znanstvenom radu važna je karakteristika djelovanja profesora Ćepulića, a objavljivao je znanstvene radove tijekom cijelog radnog vijeka. Utemeljio je i vodio Seminar za konačne geometrije i grupe, tijekom 80-ih godina kao neformalnu grupu zainteresiranih istraživača, a od 1992. i kao službeni seminar zajedničkog doktorskog studija matematike. Mnogi magistarski radovi i doktorske disertacije nastali su unutar tog seminara, pri čemu je bio mentor sedam doktorskih disertacija i pet magistarskih radova. Osim njega, često je mentor članovima tog seminara bio i Zvonimir Janko, svjetski čuveni hrvatski matematičar sa Sveučilišta u Heidelbergu, kojeg je Ćepulić pratio u istraživanjima, dobivao od njega ideje, pozivao ga da održi predavanja, te uspješno rješavao ostavljene otvorene probleme od strane profesora Janka, kako iz teorije konačnih grupa tako i one vezane uz kombinatoričke dizajne. Bio je izvrstan i zahtjevan mentor, te je individualno radeći sa svojim studentima, uz pomoć oko rješavanja zadanog problema, oštrio njihov matematički pogled, poticao kritičnost i brusio logičnost i preciznost u izražavanju, kako s matematičkog tako i jezičnog pogleda.

Njegova nastavna aktivnost vezana je prvenstveno uz držanje temeljnih matematičkih kolegija na početnim godinama studija na FER-u. Na predavanja je dolazio s vlastitim bilješkama, pripremljen, zadano gradivo ispredavao bi na svoj način, kompaktno, jezgrovito, uz pretpostavljeno predznanje, razumijevanje i koncentraciju studenata. Mnoge generacije studenata pamte ga i po digresijama, najčešće povezanim s njegovim mnogobrojnim drugim važnim interesima, posebno glagoljičkoj baštini, kineskom jeziku i kulturi, kršćanskoj tradiciji i jezikoslovlju. Usmeni ispiti, a bilo ih je na tisuće, trajali su dugo – profesoru je bio potreban "dokaz" za ocjenu koju će student dobiti.

Svojim sveukupnim djelovanjem Vladimir Ćepulić ostavio je dubok i značajan trag na hrvatsku matematičku zajednicu, bio je osebujna osoba, vrlo često je odudarao od većine i nije imao potrebu priklanjati joj se. Iako zaposlen na tehničkom fakultetu, bio je neupitni lider svog područja, štovan i priznat od velikog broja studenata i kolega.

Mario Osvin Pavčević